

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

70. szám | *Sat-tila Ekādaśī* | 2024. február 6.

Kövessetek, Ne Utánozzatok!

Ő Isteni Kegyelme
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Sokan jönnek és mondják nekünk: „Swamiji, én olyan nehéz helyzetben vagyok!” Viszont amikor egy orvosságot javaslunk nekik, azt nem fogadják el. Ez pedig azt jelenti, hogy maguknak akarnak kitalálni egyet. Minek megyünk orvoshoz, ha önmagunkat akarjuk kezelni? Az emberek csak azt akarják elfogadni, amiről azt gondolják, hogy ízletes.

Habár azt mondjuk, hogy ez a test haszontalan, és egyfajta szennyeződés, azt mégsem javasoljuk, hogy valaki ne használja megfelelően. Lehet egy kocsink, amivel dolgozni járunk, de ez nem jelenti azt, hogy ne kellene karbantartani. Foglalkozni kell vele, hogy elvigyen és hazahozzon, de nem szabad annyira ragaszkodni hozzá, hogy minden nap azt fényezgessük! Ezt a testet arra kell használnunk, hogy Kṛṣṇa-tudatos tetteket végezzünk, és ezért egészségesen és jó erőben kell tartani, de nem szabad túlságosan ragaszkodnunk hozzá. Ezt nevezik *yukta-vairāgyának.* A testet nem szabad elhanyagolni! Rendszeresen kell fürdeni és enni, szabályozottan aludni, hogy az elmét és a testet egészségesen tartsuk. Vannak, akik azt mondják, a testről le kell mondani, és hogy drogokat kell fogyasztani és így kell ennek a lemondásnak történnie. De ez nem egy jógafolyamat! Kṛṣṇa finom ételeket adott nekünk, gyümölcsöket, gabonát, zöldségeket és tejet, amiből több száz ízletes ételt készíthetünk és felajánlhatjuk az Úrnak. A mi folyamatunk az, hogy *kṛṣṇa-prasādát* eszünk, s így tesszük elégedetté a nyelvet. De nem szabad mohónak lenni és tucatnyi szamószát, édes golyót és raszagulát megenni! Nem! Épp annyit kell enni és aludni, hogy a test egészséges legyen, nem többet!

yuktāhāra-vihārasya
yukta-ceṣṭasya karmasu
yukta-svapnāvabodhasya
yogo bhavati duḥkha-hā

Aki mértékletes az étkezésben, az alvásban, a munkában és pihenésben, az a jóga gyakorlása által minden anyagi szenvedést képes legyőzni.

Bhagavad-gītā
6. fejezet, 17. vers

Habár csökkentenünk kell az evést és az alvást, mégsem szabad megpróbálnunk olyan gyorsan csinálni, hogy azt kockáztassuk, hogy megbetegszünk. Mivel az emberek a telhetetlen evéshez vannak szokva, a böjtnek megvannak az előírásai. Csökkenthetjük az alvást és az evést, de a lelki fejlődés érdekében egészségesnek kell maradnunk! Nem szabad azzal próbálkozni, hogy túl gyorsan vagy mesterségesen csökkentsük az evést és az alvást, hiszen amikor fejlődünk, akkor majd természetes módon nem fogunk fájdalmat tapasztalni e két testi szükséglet minimalizálása során. Ezzel kapcsolatban Raghunātha dāsa Gosvāmīt említhetjük jó példaként. Habár egy igen gazdag ember fia volt, Raghunātha

dāsa elment otthonról, hogy az Úr Caitanya Mahāprabhuhoz csatlakozzon. Mivel a családban ő volt az egyetlen fiú, az apja nagyon ragaszkodott hozzá, s amikor megtudta, hogy Jagannātha Purība ment, hogy az Úr Caitanyához csatlakozzon, akkor pénzt és négy szolgát küldött utána. „Mivel az apám küldte ezt a pénzt, így elfogadom, és majd rendszeresen meghívok minden *sannyāsīt* lakomára." – gondolta először Raghunātha, amikor elfogadta a pénzt.

Aztán egy idő múlva megszűntek a lakomák. Az Úr Caitanya ekkor megkérdezte a titkárát, Svarūpa Dāmodarát:

– Mostanában nem kaptam egy meghívást sem Raghunāthától. Mi történt?

– Ez azért van, mert már nem fogadja el az apja pénzét.

– Ó, ez nagyszerű! – mondta Caitanya Mahāprabhu.

– Raghunātha így gondolkodott: „Habár mindenről lemondtam, még mindig élvezem az apám pénzét. És ez egy képmutató dolog." Ezért megmondta a szolgáknak, hogy menjenek haza és a pénzt is visszautasította. – folytatta Svarūpa Dāmodara.

– És akkor most hogyan él? – érdeklődött tovább Mahāprabhu.

– A Jagannātha templom lépcsőjén áll, és amikor a papok hazafelé menet elhaladnak mellette, adnak neki valamennyi *prasādamot*. És ennyivel elégedett.

– Ez nagyon jó! – reagált Caitanya Mahāprabhu.

Az Úr Caitanya Mahāprabhu rendszeresen ment a Jagannātha templomba és látta Raghunāthát ott állni a lépcsőn. De aztán néhány nap elteltével már nem látta többé, s ezt el is mondta a titkárának:

– Már nem látom Raghunāthát a lépcsőn állni.

– Igen, mert erről is lemondott. – válaszolta Neki Svarūpa Dāmodara. – Így gondolkodott: „Csak állok itt, mint egy prostituált, arra várva, hogy jöjjön valaki, és adjon nekem enni. Nem! Ez egyáltalán nem tetszik!"

– Ez nagyon jó, de akkor mit eszik? – kérdezte Caitanya Mahāprabhu.

– Minden nap gyűjt valamennyi rizst, amit kidobtak a konyhából, és azt eszi.

Egyik nap Caitanya Mahāprabhu azért, hogy lelkesítse, meglátogatta Raghunāthát, és így szólt hozzá:

– Raghunātha, úgy hallom, hogy te igen ízletes ételt eszel! De engem miért nem hívsz meg?

Raghunātha ugyan nem válaszolt, de az Úr hamar megtalálta a helyet, ahol a rizst tartotta, és azonnal enni kezdte.

– Kedves Uram! Ne edd ezt! Ez Számodra nem megfelelő! – könyörgött Raghunātha.

– Ó, igen? Miért mondod, hogy ez nekem nem jó? Ez az Úr Jagannātha *prasādamja*!

Az Úr Caitanya csak ezért mutatta be ezt a kedvtelést, hogy Raghunāthát eltántorítsa attól, hogy így gondolkodjon: „Ezt a gyatra, kidobott rizst eszem."

Raghunātha dāsa Gosvāmī az Úr bátorításán keresztül a napi étkezését addig csökkentette, míg végül csak egy darabka vajat evett, azt is csak minden másnap. Emellett pedig minden nap több százszor leborult és megállás nélkül énekelte a Szent Nevet – *saṅkhyā-pūrvaka-nāma-gāna-natibhiḥ kālāvasānī-kṛtau*.

Habár ez az anyagi szükségeltek csökkentésének egy kiváló példája, nem szabad megpróbálni utánozni! Egy közönséges ember képtelen arra, hogy Raghunātha dāsa Gosvāmīt imitálja, aki a hat Gosvāmī, az Úr Caitanya Mahāprabhu igen emelkedett társainak egyike. E hat Gosvāmī mindegyike kivételes példát mutatott arra, hogy hogyan lehet a Kṛṣṇa-tudatban fejlődni, de a mi dolgunk nem az, hogy utánozzuk őket, hanem az, hogy amennyire csak tudjuk, kövessük a példájukat. Ha azáltal, hogy utánozzuk, rögtön megpróbálunk olyanok lenni, mint Raghunātha dāsa Gosvāmī, akkor biztosan kudarcot vallunk és bármilyen fejlődést is értünk el, azt el fogjuk veszíteni.

Ezért mondja az Úr a *Bhagavad-gītāban*, hogy az nem lehet jógi, aki túl sokat vagy túl keveset eszik. Ugyanezt a mértékletességet kell az alvásra is alkalmazni. Lehet, hogy most naponta tíz órát alszok, de ha öt óra alvással egészségesen tudom tartani a testet, akkor miért aludnék tízet? A testnek négy szükséglete van: az evés, az alvás, a nemi élet és a védekezés. Az a modern civilizáció problémája, hogy ezeket megpróbálja fokozni, amikor – ezzel épp ellentétesen – mindet csökkenteni kellene. Együnk, amennyit és amikor szükséges, aludjunk, amennyit szükséges és kiváló lesz az egészségünk! Mesterséges utánzásról szó sem lehet.

Śrīla Prabhupāda: A tökéletesség útja
4. fejezet – részlet

Egy Hírvivő Vaikuṇṭháról

Minden, amit tudok, az arra a tapasztalatra épül, amit ebben a világban szereztem.

Hogyan tudhatok hát bármiről, ami transzcendentális?

Az igaz, hogy jelenlegi helyzetünkben igen nehéz bármilyen lelki dolgot is érzékelni, de az is igaz, hogy van egy módszer, amellyel ezek a dolgok megismerhetők. Ha a barátaink és ismerőseink távoli helyeken vannak, akkor egy hírvivő tud nekünk híreket hozni felőlük.

De egy hírvivő nem megy el mindenkihez, ugye?

Akiket a hírvivő nem látogat meg, azok nagyon szerencsétlenek. Viszont van itt valami: látni fogod, hogy a hírvivő biztosan visz hírt azoknak, akik hírek után sóvárognak.

Hogyan fogjuk felismerni Vaikuṇṭha hírvivőjét? Hogyan fogjuk tudni, melyik hír igaz és melyik nem?

Ha őszintén imádkozok, akkor a mindenható Isten kegyéből minden feltárul. Aki műveltté akar válni, az csak a művelt ember kedvességének köszönhetően ismeri fel őt. A Legfelsőbb Úr, Aki a szívemben van, az összes lehetséges módon segíteni fog, nekem csak annyi a dolgom, hogy bízzak Benne.

Ebben a világban a tudásszerzésnek két útja létezik. Az egyik, hogy tapasztalatot szerzünk dolgokról, a másik pedig az, hogy megértjük: a világ megtapasztalása nem tökéletes és nem is elég. Ezért hát ahhoz, hogy a másik világról szóló tudást megszerezzük, teljesen meg kell hódolnunk egy szentnek, aki abból a világból szállt alá, és hallanunk kell tőle.

Murphy, P. et al.: Prabhupada Sarasvati Thakur:
The Life and Precepts of Srila Bhaktisidhanta Sarasvati.
Mandala Publishing, Eugene, 1997. 93. oldal

Spirituális Regények

Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura

Hasznára válik-e az élőlénynek, ha Hariról írt regényeket olvas?

Manapság az emberek szeretnek regényeket olvasni. A mi kötelességünk az, hogy az odaadó szolgálat tudományát apránként, mint homeopatikus gyógyszereket adagolva, regényeken át tanítsunk. Miután így a materialisták szívébe lelki tudást fecskendeztünk, hinni fognak az odaadó szolgálatban.

Sajjana-toṣaṇī 10. évfolyam, 12. szám

Sri Sundarananda Vidyavinode (szerk.):
Śrī Bhaktivinoda Vāṇī Vaibhava. 7. fejezet, 44-48.
Fordította: Sri Bhumipati Das.
Touchstone Media. Vrindavan. 2002.

A Mosodás, A Takács És A Virágkertész

Śrīla Vṛndāvana dāsa Ṭhākura

A *Lalita-mādhavában* Śrīmatī Nava Vṛnda Devī a következő imát ajánlotta Kṛṣṇának:

hata-rājakīya-rājakaṁ
vāyaka-vāra-dāyakaṁ devam
dhṛta-damanaka-dāmānaṁ
sudāma-dayitaṁ namasyāmi

Az Istenség Legfelsőbb Személyiségének, Aki megölte Kaṁsa mosodását, Aki megáldotta a takácsot, és Aki elfogadta a virágfüzért kedves *bhaktájától*, a virágkertész Sudāmātól, ajánlom tiszteletteljes hódolatomat!

A *Garga-saṁhitā* ötödik és hatodik fejezete így ír Kṛṣṇa azon kedvteléseiről, melyek akkor történtek, amikor először ment Mathurāba:

Kṛṣṇa azért, hogy a tehénpásztorfiúkat elégedetté tegye, a következőket mondta annak az embernek, aki mosta és szárította a ruhákat:

– Ó, nemes szívű barátom! Add nekünk ezeket szép ruhaneműket! Ha így teszel, viszonzásul hatalmas ajándékot kapsz majd! Efelől semmi kétség!

– *Kaupīnok* büszke viselői! Apáitok vagy akár a nagyapáitok viseltek-e valaha ilyen ruhákat? Civilizálatlan erdőlakók, ha kedves az életetek, meneküljetek ebből a városból! Ha nem tesztek így,

akkor börtönbe csukatlak Benneteket, mert ellopjátok a ruháimat! – mondta az utca közepén állva a mosodás, Kaṁsa szolgája, egy hatalmas démon, akit Kṛṣṇa szavai úgy lobbantottak dühre, mint ghít a tűz.

Ahogyan e szavakat a száján kiejtette, Kṛṣṇa kezének élével játékosan elválasztotta a démon fejét a nyakától, s ekkor annak testéből egy fény az Úr Kṛṣṇa testének sötét felhőjébe olvadt. A mosodás emberei pedig a kincset érő drága ruhákat a földre hajigálva minden irányba menekültek, mint esőfelhők az ősz beköszöntekor. Kṛṣṇa és Balarāma ekkor a ruhahalmokból nyugodtan kiválogatták, ami tetszett Nekik. Ezután a tehénpásztorfiúk is így tettek, és még az épp arra járó más fiúk is, akik nem is tudták, hogy mi történt, elvettek párat a gyönyörű ruhák közül, miközben Kṛṣṇa és Balarāma nyugodtan nézte azokat.

Ekkor a takács észrevette Kṛṣṇát és Balarāmát, s szép, színes ruhákba öltöztette Őket és a tehénpásztorfiúkat is, majd nagy odaadással tekintetét az Úr Kṛṣṇára rögzítette. Kṛṣṇa mivel elégedett volt a takáccsal, a Sajátjához hasonló transzcendentális formával, Balarāma pedig transzcendentális erővel, szépséggel és az Övéhez mérhető gazdagsággal áldotta meg.

Śrī Kṛṣṇa, Nanda fia ezután Balarāmával és a tehénpásztorfiúkkal elment Sudāmā, a virágkertész otthonába. Amikor Sudāmā meglátta Őket azonnal felállt és összetett kezekkel meghajolt, majd egy virágtrónra ültette Kṛṣṇát és Balarāmát, s elcsukló hangon csak dadogott:

– Ó, Uraim! Azzal, hogy eljöttetek, a családomat, az otthonomat, s evilági születésemet is megáldottátok! Úgy gondolom, az anyám, az apám és a feleségem családjának hét felmenő generációja most Vaikuṇṭhalokára jutott. Ti mindketten a tökéletes Istenség Legfelsőbb Személyisége vagytok, Aki azért jelent meg a Yadu-dinasztiában, hogy a világot megszabadítsa terhétől. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Mindkettőtöknek, minden világ irányítóinak, Akik most eljöttetek igen szegény otthonomba!

A virágkertész, miután így üdvözölte Kṛṣṇát és Balarāmát, sok-sok nektári virágból készült, méhek zümmögésével telt ékszert ajánlott Nekik. A virágok sokaságát látva az Úr Kṛṣṇa a tehénpásztorfiú barátainak adta őket, majd mosolyogva így szólt Sudāmāhoz:

– Lótuszlábam iránti hatalmas odaadásra fogsz szert tenni, eléred majd *bhaktáim* társaságát is, és még ebben a világban olyan transzcendentális tested lesz, mint amilyen Nekem van!

Ezután pedig Balarāma örökké növekvő szépséggel és gazdagsággal ajándékozta meg Sudāmāt. Kṛṣṇa és Balarāma ezután felállt és távozott.

Śrī Garga Muni: *Garga-saṁhitā.*
Angol fordítás: Kuśakratha dāsa.
The Krishna Library. Culver City, Kalifornia 1990..

Tűz Vrajában

Uddhava Sandeśa

mad-viśleṣa-jvalana-paṭalī-jvālayā jarjarāṅgāḥ
sarve tasmin nidhana-padavīṁ śākhino 'py āśrayiṣyan
gopī-netrāvali-vigalitair bhūribhir bāṣpa-vārāṁ
pūrais teṣāṁ yadi niravadhir nābhiṣeko 'tariṣyat

A Tőlem való elkülönülés hatalmas tüze már rég felégette volna Vraja összes fáját, ha a *gopīk* szeméből áradó könnyek nem áztatnák őket szüntelen. Mind csak a halálba vezető ösvényen járnának. [mondta Kṛṣṇa Uddhavának Mathurāban. – szerk.]

Śrīla Rūpa Gosvāmī: *Uddhava Sandeśa*
9. szöveg
Angol fordítás: Kuśakratha dāsa
The Krishna Library. Culver City, Kalifornia

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog